

рѣше да ѿ види въ сѣбѣ си. Това ще да каже истинска жертва за чловѣка а слабата, кол-то окръжаваше послѣдніа неговъ часъ, не ще просвати само земаата, но та ни отвори да видимъ предъ сѣбѣ си сичкото лице неіксно въ его величіе. Язъ та вида оумиленъ, сердце-то ти са преклони, Богъ блаже въ него, дѣха неговъ е съ тебе: дойди, не противи са на то-ва свато движеніе; дойди скоро, и не стой на оудвоеніе. Нѣколко отъ нашите братіа са собраны сѣга да тзакѣватъ словото Божіе. Дойди, да та забѣда до тахъ, ты си окръ-кенъ и оутрѣжденъ; но слѣдай словото Божіе, което говори: „Дойдите до мене вси, които „сте оутрѣждены и отаготены, и азъ ца „вѣ оупокон.“

„Не можа сѣга, рече Япекидъ; дрѣги пзть.“

„Сѣга, сѣга! възвикна Олинтъ, като го стисна за раката.“

Но Япекидъ не бѣше още приготвенъ, да са отрече отъ вѣрата си, и отъ тол животъ, на койте той бѣше сторилъ толкогъ слѣженъ; заради чи мѣ бѣше пзланъ дѣха съ обречаніа на врача Вгиптанина; и за това той са истрзг-на изъ рацѣте Олинтови. Послѣ като оуѣкти, чи само сосъ едно въздржаніе може да надвѣ нерѣшнѣето на оутговорнѣето Олинтово, което бѣше направило да са възроди въ дѣшата него-